

Ἐν πολέμῳ μὲν πρὸς ἀσφα-
λείαν σίδερος χρυσοῦ κρείττων,
ἐν δὲ τῷ ζῆν ευδαιμόνῳ ὁ λόγος
τοῦ πλούτου Σωκράτος.

Ἐγὼ πρῶτον φοβοῦμαι τοῦ
Θεόν, καὶ δεύτερον φοβοῦμαι
τοῦ βασιλέα, καὶ τρίτον φοβοῦμαι
ἐκεῖνον, ὅστις δὲν φοβεῖται τον
Θεόν.

Ἐρώτηθεις πότερον Ἀχιλλεύς
ἐβούλετο ἄν, ἢ Ὀμηρος εἶναι;
Σὺ δὲ αὐτὸς εἶφη, πότερον ἦθε-
λες, ὁ νικῶν ἐν Ὀλυπιάσιν, ἢ
κηρύσσει τοὺς νικῶντας εἶναι;
Τεμιστοκλέος.

Οἱ βασιλεῖς περισσότερον
χρηιάζονται τὴν συμβουλὴν τῶν
σοφῶν, πάρεξ ὅι σοφεί τὴν χά-
ριν τῶν βασιλέων.

Ὅποιος φοβεῖται τον κίνδυ-
νον, δὲν πολемеῖ, καὶ ὅστις δὲν
πολεμεῖ, δὲν ἀπολαμβάνει ποτέ
δόξαν.

Ἡ δύναμις δὲν τοι ἐδόθη εἰς
τὸ νὰ κρημνίσῃς τοῦ ἐχθροῦ σοῦ
νὰ πέσῃ κάτω εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ
σοι ἐδόθη εἰς τὸ νὰ νικήσῃς
τοῦ θυμόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ σοῦ
πάθῃ.

Ἀπόφευγε, ὅσον δύνασαι, νὰ
μὴ ἔχῃς ποτέ ἐχθρούς, διότι ὁ
φίλος δὲν δύναται πάντοτε νὰ
σὲ ὠφελῇ, ἀλλὰ ὁ ἐχθρὸς δύ-
νεται πάντοτε νὰ σὲ βλάπτῃ,
ὅσον μικρὸς καὶ ἄν εἶναι.

За сигурността въ войната по-
ценно е желѣзото отъ златото, а за
да се живѣе щастливо знанието е
по-ценно отъ богатството. Сократъ.

Азъ се боя първо отъ Бога, второ
се боя отъ царя и трето се боя отъ
оногова, който не се страхува отъ
Бога.

Запитанъ, какъвъ иска да бжде:
Ахилесъ или Омиръ? — той отговори:
ти какъвъ би искалъ да бждешъ
победителъ въ Олимпиадѣ или тозъ,
който господарува на победителитъ?
Темистоклъ.

Царетъ повече се нуждаятъ отъ
съветитъ на мждритъ, отколкото
мждритъ отъ милоститъ на царетъ.

Който се бои отъ страдания, не
воюва, а който не воюва, никога не
добива слава.

Силата не ти е дадена да пова-
лишъ врага си на земята, но ти е
дадена да победишъ гнѣва си и
другитъ си страсти.

Отбѣгвай, колкото можешъ да нѣ-
машъ никога неприятели, защото
приятелътъ не може всѣкога да те
ползува, но неприятелътъ може всѣ-
кога да те уврежда, колкото и да е
малъкъ.

Нападение и грабежи.

Отъ всички тия до тукъ изложени данни явствува, че с. Арбанаси
се е радвало на едно завидно благосъстояние. Поради това този цвѣ-
тущъ нѣкога кжтъ, съ своитъ монументалии кжци, многобройнитъ си
църкви, имотността и разкошътъ си, не можеше да не изостри апети-
титъ на мусюлманскитъ хищници, алчни за плячка, за заграбване чуж-